treball

Proletaris de tots els països, uneixi-vos

EXTRA

Òrgan central del Partit Socialista Unificat de Catalunya

Número 430 | Barcelona, 15 de desembre de 1,975 | Preu: 5 pessetes

CAP CRÈDIT AL NOU GOVERN

Només la lluita ens donarà la llibertat

"Canvi en la continuïtat": heus aquí el lema al qual respon el primer govern de la monarquia franquista.

La continuïtat ve garantida pel passat franquista recent de tots els nous ministres. Però, ¿què garanteix el canvi?

Cap dels nous ministres, llevat d'en Solís, no pertany pròpiament al búnker, que és el gran perdedor. Aparentment, la derrota espectacular del búnker i la pujada d'homes com Fraga i Areilza, partidaris d'una "democratització a partir del sistema franquista" poden fer creure que un canvi és possible a través d'aquest govern.

Els comunistes afirmem que això és pura il.lusió, que no hi ha cap possible canvi substancial sense una ruptura democràtica. Sens dubte, aquests homes governaran de manera diferent. La inviabilitat d'una política ultra és avui evident als ulls d'una part important de la gran burgesia dominant i dels propis polítics franquistes.

El nou govern, sorgit després de la mort de Franco, pot introduir, i introduirà sens dubte, "canvis en la continuïtat". Però, ¿seran suficients aquests canvis?

Els canvis que Espanya necessita són avui ben clars.

Cal que puguin tornar immediatament els exiliats polítics i que surtin de les presons tots els presos polítics sense cap excepció, ni tan sols la dels acusats de terrorisme. Cal una AMNISTIA GENERAL que estableixi un clima nou de concòrdia i esborri tot residu de la guerra civil, tota divisió entre vencedors i vençuts... 40 anys després!

No n'hi ha prou, d'altra banda, que els presos surtin al carrer si els pot passar com a Camacho i al capellà García Salve: que siguin empresonats de nou immediatament. L'amnistia només té un sentit si són implantades les LLIBERTATS POLÍTIQUES: de reunió, expressió, associació, manifestació pacífica, dret de vaga. La derogació del decret-llei "antiterrorista", per bé que insuficient, és un pas urgent en aquesta via.

Urgeix POSAR FI A LA TORTURA i altres pràctiques degradants del terrorisme d'estat. DISSOLDRE LA BRIGADA POLÍTICO-SOCIAL i la "brigadilla" de la Guàrdia Civil. Urgeix, en suma, posar fi als mecanismes policíacs que han alimentat la por del poble i l'han mantingut al marge de la vida política i sindical.

Aquests canvis són indispensables per a l'exercici de la SOBIRANIA DEL POBLE i del DRET D'AUTODETERMINACIÓ DE CATALUNYA, per la CONQUESTA DE LA LLIBERTAT. Si el nou govern no introdueix aquests canvis, tot quedarà en no res.

Però aquest govern no pot introduir canvis com aquests.

(passa al dors)

Més de 100.000 participants a l'acció del dia 11!

No és més que un començament

La jornada de lluita de l'onze de desembre ha esdevingut, per la seva magnitud, pel moment polític en què s'ha produït, una de les accions més importants celebrades a Catalunya (i especialment a Barcelona) des que foren suprimides les llibertats al nostre país. Cent mil treballadors o més han participat d'una forma o d'una altra en les accions (amb la presència activa i combativa d'altres sectors professionals o ciutadans) i la significació del seu combat és clara: la classe obrera i el poble de Catalunya volen intervenir, com els correspon més que à ningú, en la construcció del futur polític. I, per començar, volen aconseguir una amnistia general.

Ni la campanya de premsa i televisió i ràdio, amb els seus coneguts tòpics de l'"agitació comunista", ni els intents de frenar la intervenció popular en el futur del país amb "treves" o "pactes socials" no han impedit que dotzenes de milers de treballadors diguessin: prou! i passessin a l'acció... L'"espectativa" s'ha trencat precisament el dia que a Madrid culminaven les intrigues de palau i les lluites de clans per a la constitució del nou govern Arias. Res d'esperar! El poble, amb la classe obrera al capdavant, imposarà les llibertats que encara li són negades! Aquest ha estat el contingut i el missatge que els treballadors de Catalunya han donat a la seva acció.

Ha estat una jornada victoriosa. L'alegria de l'èxit es podia observar en els militants que han preparat intensament la seva realització, en tots els que han participat, en tots els altres que s'han vist animats a participar en les properes accions. Perquè l'acció de l'onze no és més que un començament; no és una jornada aïllada, sinó l'inici d'un nou procés en què els treballadors, el poble, han pres la iniciativa i marcaran -amb la seva acció diària, jalonada amb accions coordinades fins arribar a la Vaga General i a l'Acció Democràtica Nacional- els ritmes polítics que duguin al restabliment de les llibertats.

Només la lluita... (continuació)

Evidentment, el nou equip té com a principal projecte buscar una base social de suport més àmplia que la dels governs de Franco precisament per estabilitzar el poder polític del gran capital (enfront dels treballadors, de les aspiracions nacionals de Catalunya i de la profunda onada d'exigència democràtica que agita tot el país).Amb aquest fi necessita fer una política nova, menys dictatorial, que incorpori nous sectors socials i polítics a la vida pública.En aquest sentit la formació del nou govern és resultat de la intensa pressió democràtica dels pobles d'Espanya, que ha derrotat les insensates pretensions ultres de governar com als anys 40. I qualsevol pas cap a la llibertat serà benvingut i obrirà marges més amplis a la participació popular a la vida política. Però el nou govern toparà, en els seus intents oberturistes, amb les resistències de l'aparell feixista, de les institucions, les lleis i els cossos repressius del franquisme.El continuisme té aquesta contradicció greu.

D'altra banda, el nou govern no pot tolerar que es desenvolupi la lluita obrera i popular per la llibertat,i utilitzarà contra ella un aparell repressiu del qual voldria limitar el poder, per les raons esmentades. ¿Com resoldrà aquesta contradicció?

Per això la situació actual ha de desembocar en un trencament -que desitgem i preveiem pacífic- que acabi amb les institucions franquistes, implanti un govern provisional d'àmplia coalició a Madrid i un govern provisional de la Generalitat a Barcelona i retorni la sobirania al poble convocant eleccions lliures a Corts Constituents.

La gran mobilització obrera i popular del dia 11 a Catalunya -coincidint amb accions importants a d'altres punts de l'Estat espanyol- és un advertiment seriós al govern format el mateix dia. Es un signe clar que les masses es posen en moviment per afirmar la seva decisió de no tolerar congelacions salarials ni altres atacs al seu nivell de vida, la seva voluntat de protagonisme polític, el seu desig d'amnistia i llibertat. Els comunistes ens disposem a estimular aquest moviment fins a fer-lo culminar en la VAGA GENERAL i l'ACCIÓ DEMOCRÀTICA NACIONAL DE CATALUNYA.

El govern acusa l'oposició democràtica d'"impaciència" perquè reclama l'amnistia ara mateix i surt al carrer. Es un sarcasme acusar d'"impaciència" uns homes i dones que han viscut 36 anys sota el terror feixista i volen sortir-ne com més aviat millor. Es un sarcasme parlar d'"impaciència" quan hi ha persones a les presons i a l'exili per exercir uns drets reconeguts legalment a la resta d'Europa.

Que ningú no s'enganyi.No es pot esperar canvis substancials d'un govern eixit del franquisme que governa amb les institucions franquistes. Un govern així no ofereix garanties de democratització. L'única garantia autèntica de marxa cap a la democràcia és la lluita del poble. Per això els comunistes no donarem cap treva al nou govern.

Noticiari del dia 11

LA CONVOCATÒRIA

La iniciativa d'una vaga general de 24 hores l'onze de desembre va sorgir de les Comissions Obreres, a les quals van donar immediatament suport l'Assemblea de Catalunya i nombrosos grups polítics.

Tres eren els punts continguts en la crida de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya:

-Protesta contra la congelació de salaris, l'atur i l'encariment.

-Lluita per la consecució immediata de l'amnistia general.

-Exigència del restabliment de les llibertats sindicals i polítiques.

LES ACCIONS

Uns 100-125.000 treballadors han participat, sota diferents formes de lluita, a les accions desenrotllades: vaga total,vagues parcials, assemblees i concentracions als centres de treball o locals de "Sindicats", manifestacions al carrer, boicot a les hores extra, etc.

Donem aquí un resum, per força molt breu, poc detallat i, evidentment, incomplet, de les accions principals.

VAGUES A BARCELONA

A Barcelona es calcula que hi han participat 56.000 treballadors. Banca, Construcció, Tèxtil, Assegurances i Metall han estat els rams on la participació dels treballadors ha estat més important. Treballadors de 17 entitats bancàries van parar entre dues i set hores; destaca la combativitat manifestada pel Banc Central (700 treb.), on es van arribar a celebrar quatre assemblees consecutives durant tota la jornada,en què van estar en vaga. A la Construcció són de 20 a 25 mil els treballadors que van anar a la vaga, i al Tèxtil van ser 12 les empreses on es van fer accions (fonamentalment al Ram de l'Aigua). Els cinc minuts de no treballar a 20 centrals telefòniques i les vagues a dues empreses de l'eleotricitat tenen una importància particular.Al Metall, malgrat les dificultats trobades a les grans fàbriques, es van fer assemblees, concentracions i altres accions a més de 20 empreses.

LA MANIFESTACIÓ DELS PARATS

Una de les manifestacions més importants tingué lloc al matí, en concentrar-se uns mil treballadors -despatxats i en atur forçós- a la Plaça de St. Jaume de Barcelona, amb l'objectiu de lliurar una carta a l'alcalde sol.licitant mides concretes que els permetin de trobar feina. Davant de la negativa d'en Viola a rebre una comissió, van anar a la Catedral, d'allí novament a la porta de l'Ajuntament i, finalment, en manifestació pel centre del carrer Ferran i cridant: "Volem feina!" i "Amunt els salaris! A baix els preus!", fins arribar a les Ramblès.

LES VAGUES AL BAIX LLOBREGAT

Un cop més Cornellà i les altres localitats d'aquesta comarca han demostrat el seu alt sentit de la responsabilitat i maduresa obreres. Amb duracions diverses, hom considera que s'han produït aturs a la quasi totalitat de les empreses, tot destacant com sempre els metal.lúrgics, amb el seu bastió "Siemens" al capdavant. Al final de la jornada centenars de treballadors i càrrecs sindicals es van concentrar a la Delegació Comarcal de Sindicats, d'on foren desallotjats per la policia.

ACCIONS A D'ALTRES COMARQUES

Al Vallès Occidental hi ha hagut vagues importants. A Sabadell van anar a la vaga "Unidad Hermética" i altres empreses del Metall, així com moltes altres del ram tèxtil.A la zona de Cerdanyola, unes 15 empreses i 40 petits tallers van participar a la jornada.També es van registrar accions a Mataró (Construcció, Banca i Metall),a Montcada, al polígon de Polinyà, a Igualada, a Badalona i Santa Coloma, així com a Vilanova i la Geltrú, Granollers i la Pobla de Mafumet.

CONCENTRACIONS A "SINDICATS"

Una de les característiques fonamentals han estat les concentracions de treballadors -especialment càrrecs sindicals- als locals de Sindicats.Uns 100 del Tèxtil i alguns centenars del Metall a Barcelona, la de Cornellà, uns 2.000 treballadors a Sabadell i uns 100 a Igualada.

MANIFESTACIÓ DAVANT DE LA "MODEL"

Cap a les 8 i mitja del vespre van començar a concentrar-se grups de persones als voltants de la presó Model de Barcelona,en exigència que siguin alliberats tots els presos polítics i es decreti una amnistia general.Tot i que la policia no va intervenir amb una particular duresa (malgrat les consignes insistents dictades des de la "Jefatura Provincial"), la seva acció va impedir que tots els congregats poguessin reunir-se en un sol punt. Això va fer que es produïssin diverses concentracions i manifestacions simultànies de nombrosos grups (es calcula en uns 5.000 el total dels participants) cridant, sobretot, "Amnistia!" i "Llibertat!".

UNIVERSITAT

Ha estat un dels sectors amb una més gran participació a la jornada de lluita. Vaga generalitzada a les tres Universitats, amb celebració d'actes massius i públics. En l'acte celebrat a l'Autònoma de Bellaterra, amb l'assistència d'uns 1.000-1.200 estudiants,van intervenir diversos professors i un destacat dirigent obrer, que va parlar en nom de la C.O. Nacional de Catalunya. A Barcelona hi van haver diverses manifestacions, la més important de les quals es produí davant del Clínic, al migdia.